

ÄŒEEKÄ• VÄ•Ä½IVNÄ%o OD STÄ•TU...

ÄŒEtrtek, 05 duben 2012

Dobrý den, nevím jak začít, asi je to tím, že uáž jsem tématem "výživné na nezletilé děti" dosti unavená. V 2005 mne konečně rozvedli, protože má bývalý muž se před rozvodem skrýval, jen aby k tomu nedošlo a on mne platit výživné. Šel totiž v předstihu, že kdyby spolu nejdeme, tak nemusí předispívat na výživu dětí.

A že nemusí plnit povinnosti otce, ale naopak že mi má žně zneplácím život - protože jsem odešla (Mj. důvodem mého odchodu byla snaha zachránit děti a sebe, i když jsem dlouho - dnes vím, že zbytečně dlouho - sbírat odvahu. Ale jeho násilí, alkoholismus a narůstající dluhy nakonec spustily má před sebe zachovy). Tak soudce nařídil jeho předvolání policií. Bývalému muži bylo nakonec určeno i zaplácím výživné. Když jsem se poprvé obrátila na sociální pracovníci s rozsudkem, kde bylo určeno výživné, s tím, jak má dále postupovat, bylo mi řečeno, že musím podat trestní oznámení za neplacení výživného a s tím dojít na OSSZ. Což jsem učinila. Měla jsem za to, že tímto způsobem se stát postará o matku s dětmi a poskytne mi finanční pomoc za neplácím otce dětí.

Po určité době jsem se začala zajímat, proč stále nedostávám výživné na děti. Bylo mi řečeno, že musím podat oznámení; a i když jsem na sociálce prokázala, že jsem tak již učinila, šekli mi, že musím znova. Takže jsem podala další... Takhle se to opakovalo několikrát. Ale žádná sociální pracovníce mi nedala radu, jak získat výživné na dvě nezletilé děti. Předpadala jsem si jak v Kocourkově, kde dodnes žiji.

Je tomu osm let a já stále nedostávám výživné na své děti. Nevím, zda má smysl stále jen podávat nové a nové trestní oznámení. Policisté se už nedívají, že částka je něco kolem 180 tisíc. Jediné, co stát zařídil, bylo vězení, kde sním bývalý muž stále je. Když jsem od něj odešla, mému synu Martinovi bylo 9 let, dcerce Mileně bylo 7 let. Nyní stále studují a i přes všechno, co v dětství prožili, jsem z nich vychovala slušné lidi.

Dnes se trpce směji, když vidím mladé lidi, jak spolu chodí a milují se. Předpominá mi to, že i já jsem byla chvíli šťastná. Dnes, když bych měla státu dát dva daňové poplatníky a vědět, že stát se na mně jako na samotnou ženu vykašle, předemýšlela bych jinak, opravdu jinak.

Ale - známí mi říkají, že znají matky, které dostávají výživné od státu, že jim to dopláci sociálka; ale zatím je to nějak uzavřená společnost, do které mně a moje děti nikdy nikdo nepustí. Proto jsem se na vás obrátila o radu, zda víte, jak se v naší republice dá vymáhat výživné na děti. Pokud byste mohli odpovědět, budu velice ráda. S předáním hezkého dne,

matka, čekající na odpověď
MILENA